

Bak Reizen

6 DAGEN TRIER

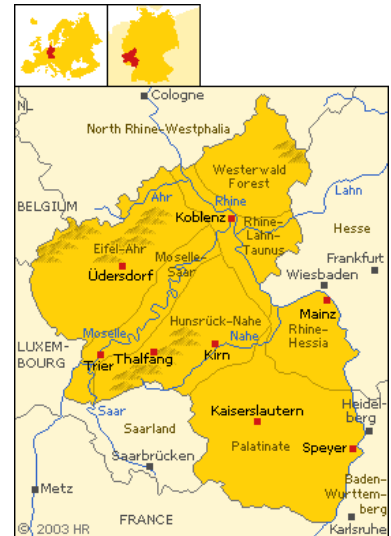
U vindt hier informatie over o.a. Trier, Echternach, Luxemburg, Koblenz en Hasselt

Algemene informatie

Romantische burchten, vrolijke mensen en edele wijn – dat en nog veel meer is Rijnland-Palts! De regio's Ahr, Eifel, Hunsrück, Naheland, Moezel-Saar, Pfalz, Rijn-Hessen, Romantische Rijn en Westerwald zijn met hun uitgestrekte wijnhellingen, sluimerende vulkanen en bruisende steden even gevarieerd en fascinerend als de mensen zelf!

De veelzijdigheid van Rijnland-Palts als vakantie regio wordt vooral duidelijk aan de hand van vier unieke voordelen waarmee de deelstaat zijn gasten imponeert!

Attractiepunten voor genietters bestaan er in Rijnland-Palts in overvloed, met name met betrekking tot de wijn die hier in een uniek cultuurlandschap gedijt. Met de zes wijnbouwgebieden Pfalz Rijn-Hessen, Nahe, Ahr, Moezel en Midden-Rijn geldt Rijnland-Palts als een waar wijnparadijs. Bij de wijnboer in gezellige kring een glaasje drinken of de diversiteit van de wijnen ontdekken op de plek waar ze rijpen? Dat kan in het wijnland nummer 1!

Weer en klimaat

Rijnland-Palts heeft een gematigd zeeklimaat. De gemiddelde jaar temperatuur is 9,3 graden Celsius en de gemiddelde jaarlijkse neerslag is hier 719 millimeter. De warmste maanden zijn juni tot en met augustus met een gemiddelde van 17 graden Celsius en de koudste december tot en met februari met een gemiddelde van 1 graad Celsius. De meeste neerslag valt van juni tot augustus met een gemiddelde van 75mm, de laagste in maart met gemiddeld 37 millimeter.

Watervallen van Coö

De Watervallen van Coö, in het gelijknamige dorpje Coö, zijn een van de oudste attracties in de Ardennen. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw kwamen hier al drommen toeristen naartoe om het bulderende geweld van de waterval te aanschouwen. Aan de voet van de waterval ontstond toen ook al snel de bijbehorende toeristische attracties. Er kwam een rodelbaan, een stoeltjeslift naar een uitzichtpunt en er stond een zweefmolen.

De waterval bestaat eigenlijk uit twee watervallen in de rivier de Amblève. De eerste is ontstaan in de 15e eeuw, de tweede werd bewust aangelegd door de monniken van de dichtbij gelegen abdij van Stavelot om de bevolking van Coö te beschermen tegen overstromingen in de rivier. Door het afsnijden van de rivier ontstond er vlakbij een groot stuwmeer. Je kunt redelijk dichtbij de watervallen komen. Aan de zijkant en tussen de watervallen door loopt een trapje naar een plateau. Op deze trap is voorzichtigheid geboden omdat de treden bijna altijd nat zijn en hierdoor erg glad kunnen zijn tevens is de trap niet meer in de beste conditie. Vanaf hier kan men de waterdruppels zelf s op het gezicht voelen en krijgt men een mooi zicht op het vallende water.

Trier

Augusta Treverorum, gesticht in 16 v. Chr. was ooit de hoofdstad van het West-Romeinse Rijk en is genoemd naar het Keltische heiligdom Treviren. Tegenwoordig wordt de stad aan de Moezel kortweg Trier genoemd, maar dat het ooit een belangrijke stad was, is nog steeds te zien. Het bekendste monument van Trier is de Romeinse Porta Nigra, maar Trier is geen openlucht museum: door de eeuwen heen zijn er meer interessante gebouwen bijgekomen. De monumenten van Trier zijn opgenomen in de werelderfgoedlijst van de UNESCO.

Het meest opvallende bouwwerk in Trier is de Porta Nigra, de noordelijke poort in de stadsmuur. De muur is gebouwd van zandsteen dat in de loop der eeuwen zwart is geworden. De kluizenaar Simeon liet zich in een muur van de poort in metselen en ter nagedachtenis is naast de poort een kerk en later een klooster gebouwd. In het klooster zit nu het museum dat over de geschiedenis van Trier vertelt.

De Kaiserthermen zijn minder volledig bewaard gebleven, maar de resterende muren zijn toch zeer indrukwekkend. Een honderd jaar later bouwde Keizer Trajanus de Barbarathermen. Ook hier zijn aardig wat restanten van bewaard gebleven. In het Romeinse Amfiteater is tegenwoordig in de zomer een toneelfestival.

Uiteindelijk verjoegen de Germanen de Romeinen uit de stad en Trier ging een donkere periode tegemoet. Vanaf de 17e eeuw kwam er weer een stijgende lijn in. De Hauptmarkt uit die tijd is een gezellig stadsplein met heel veel terrasjes tegen een achtergrond van fraaie renaissance gevels en een 15e eeuwse feestzaal, de Steipe. De vroeg-Romaanse Dom van Trier op het andere plein beschikt over het kruisgewaad van Jezus. Prachtig zijn ook de gotische Liebfrauenkirche en de imposante Konstantinbasilika, die gebouwd is rond de vroegere troonzaal van de Romeinse keizer.

Naast de basiliek staat het keurvorstelijk paleis, gebouwd in rococo stijl. Vooral de tuinen van het paleis zijn mooi ontworpen.

Meer recente naam en faam verwierf Trier met zijn beroemdste inwoner Karl Marx. In zijn geboortehuis is een permanente tentoonstelling over zijn leven en werk te zien.

Luxemburg (Groothertogdom)

Luxemburg, officieel het Groothertogdom Luxemburg (Luxemburgs: Groussherzogtum Lëtzebuerg; Frans: Grand-Duché de Luxembourg; Duits: Großherzogtum Luxemburg), is een land in het westen van Europa dat grenst aan België, Duitsland en Frankrijk. Met een oppervlakte van 2.586 km² en met iets meer dan een half miljoen inwoners is het groothertogdom na Malta het kleinste land binnen de Europese Unie. De hoofdstad en grootste stad van het land is het gelijknamige Luxemburg.

Luxemburg is een parlementaire democratie met een groothertog als constitutioneel monarch. Sinds de stichting van het graafschap Luxemburg in 963 is het land volop beïnvloed door het veel grotere Frankrijk aan de ene kant en het eveneens veel grotere Duitsland aan de andere kant, waardoor het diverse malen onderwerp van conflict is geweest. Desondanks wist het groothertogdom in 1867 zijn onafhankelijkheid te garanderen, al was het tot 1890 nog wel in personele unie met Nederland verbonden en is het in beide wereldoorlogen door Duitsland overrompeld.

De afgelopen jaren heeft het groothertogdom zich getoond als een voorstander van internationale economische, politieke en militaire samenwerking. Zo behoort het land tot de grondleggers van diverse internationale organisaties zoals de Europese Unie, de NAVO, de Verenigde Naties, de OESO en de Benelux. Deze internationale samenwerking heeft ervoor gezorgd dat Luxemburg zich de laatste decennia heeft kunnen ontwikkelen van een voornamelijk op staalproductie gebaseerde economie tot een economie die vooral berust op internationale handel en bankwezen. Gevolg is dat het land vandaag de dag behoort tot de welvarendste landen ter wereld, getuige een bruto binnenlands product (bbp) per hoofd van de bevolking van 104.512 Amerikaanse dollar (2009),^[4] waarmee het het land is met het hoogste bbp per hoofd van de bevolking volgens het Internationaal Monetair Fonds.

Echternach

Echternach (Luxemburgs: *lechternach*) is de oudste stad in Luxemburg, gelegen aan de Sûre of Sauer aan de oostgrens van het groothertogdom. De abdij in de stad werd in 698 gesticht door Willibrord. Echternach is een belangrijke toeristische trekpleister waarin regelmatig het aantal toeristen het inwonertal overtreft.

De naam van de stad wordt in 706 geschreven als *Epternacus*. De naam is mogelijk afgeleid uit de persoonsnaam Epternus en het achtervoegsel - (i)acum. Deze (gereconstrueerde) naam werd gevonden op een grafsteen uit de eerste eeuw na Christus binnen de stad, doch er bestaan twijfels over. Op de steen zou slechts *-ternus* te lezen zijn geweest. In de Frankische tijd werd op deze plaats een abdij gesticht.

Centraal in de stad ligt het historische stadhuis in gotische stijl uit de 15e eeuw. In Tweede Wereldoorlog werd Echternach zwaar gebombardeerd waardoor een groot deel van de stad werd verwoest.

In Echternach is ook de abdij van Echternach te vinden met daarin het graf van de heilige Willibrord. De Engelse monnik Willibrord kwam naar Echternach vanuit Nederland en België en bouwde in het stadje onder bescherming van Plectrudis, de eerste vrouw van Pepijn van Herstal, en haar moeder Irmina van Oeren de grote abdij van Echternach. In het klooster zijn nu een school en kantoren te vinden.

Sinds de Middeleeuwen vindt op dinsdag na Pinksteren jaarlijks de Processie van Echternach plaats ter ere van Willibrord. De deelnemers van deze processie van Echternach, ook wel de springprocessie genoemd, zijn aan elkaar vastgemaakt met witte zakdoeken en springen in de maat van de processiemars naar voren, afwisselend op hun linker- en rechtersoet. Dit is in 1947 zo ingesteld omdat het toenmalige ritme (drie stappen naar voren en twee terug) voor chaos zorgde. De heilige Willibrord gold als een genezer van de Saint-Guy-kwaal: epilepsie.

Ten zuiden van de stad is het meer van Echternach te vinden met restanten van een Romeinse villa.

Luxemburg (stad)

Luxemburg (Frans: Luxembourg, Luxemburgs: Lëtzebuerg) is de hoofdstad van het Groothertogdom Luxemburg, het ligt in het kanton Luxemburg. Op 25 oktober 2012 verwelkomde de stad haar 100.000ste inwoner. De rivieren Alzette en Pétrusse stromen door de stad. De naam Luxemburg is afkomstig van Lucilinburhuc, dat kleine burcht betekent.

De stad is een van de rijkste steden van Europa. Het is een belangrijke stad voor de internationale bankwereld. Tegelijkertijd is de stad samen met Brussel en Straatsburg één van de belangrijkste vestigingsplaatsen van Europese instituties; ook het Europese Hof van Justitie is er gevestigd.

In 963 bouwde graaf Siegfried een kasteel met een eenvoudige verdedigingsmuur op de Bock-rots. Hieruit is de stad Luxemburg ontstaan. In de loop der eeuwen werden er aan de westzijde nog twee verdedigingsgordels aangelegd. Verschillende ingenieurs, waaronder Vauban, bouwden de stad uit tot één van de sterkste vestingen van Europa. Hierdoor kreeg Luxemburg de bijnaam Gibraltar van het Noorden.

Tijdens het congres van Londen in 1867 werd Luxemburg neutraal verklaard en moesten de vestingwerken ontmanteld worden. Slechts 10% van de vesting is hierdoor bewaard gebleven, waaronder de kazematten die tijdens de Tweede Wereldoorlog als schuilplaats dienden.

De oude binnenstad en enkele overgebleven vestingwerken werden in 1994 op de Werelderfgoedlijst geplaatst.

Koblenz

Op de plaats waar de Rijn en de Moezel samenkomen, het wereldberoemde Deutsches Eck, ligt een van de mooiste en oudste steden van Duitsland: Koblenz. Vier middelgebergtes, wijnbergen en bossen vormen het unieke decor van deze stad en schitterende kerken en kastelen, voormalige adellijke landgoederen en voorname burgerhuizen getuigen van de tweeduizendjarige geschiedenis waarop Koblenz kan terugkijken.

Hoe overweldigend mooi de bovenloop van het Midden-Rijndal is, heeft na de oude Romeinen en de Duitse Orde ook de UNESCO onderkend. Deze organisatie heeft dit gebied dan ook op de lijst van werelderfgoed geplaatst. Het Deutsches Eck aan de samenloop van Rijn en Moezel, dat zijn naam heeft gekregen van de ridders van de Duitse Orde, maakt eveneens deel uit van dit erfgoed. Een plaats met een grote historische betekenis, die keizer Wilhelm II in 1891 uitkoos als de beste locatie voor een bijzonder monument ter ere van zijn grootvader, Wilhelm I, die het Duitse Rijk tot een eenheid had gemaakt. Het einde van het Duitse Rijk in 1945 betekende echter ook het einde van dit monument, dat door een granaat werd verwoest. De sokkel werd in 1953 door bondspresident Theodor Heuss uitgeroepen tot gedenkteken van de Duitse eenheid. In 1993 is het monument gerestaureerd en teruggeplaatst op de sokkel, waar het zich maar liefst 37 meter boven de Rijn en de Moezel verheft – en meer dan twee miljoen bezoekers per jaar trekt. Aan de overkant van de Rijn troont de vesting Ehrenbreitstein, de op een na grootste burcht in Europa die behouden is gebleven. Hiervandaan, bijna 120 meter boven de Rijn, heb je het mooiste uitzicht op de stad. Direct achter de vesting strekt zich het terrein uit van de Bundesgartenschau 2011, dat tegenwoordig een populair recreatiegebied en evenemententerrein is. Wat ook behouden is gebleven, is de kabelbaan die de bezoekers terugbrengt naar de linkerkant van de Rijn en daarmee een uitstekend uitgangspunt is voor een wandeling door de prachtige oude binnenstad.

Hier hebben Frans savoir-vivre en Duitse traditie een biotoop doen ontstaan met een geheel eigen sfeer die gekenmerkt wordt door gezellige wijnlokalen, een keuken die het midden houdt tussen geraffineerd en stevig, en een natuurlijke hartelijkheid. Bezoekers uit de hele wereld komen naar Koblenz om zich in de nauwe steegjes, op romantische plekjes en uitnodigende pleinen door deze speciale sfeer te laten betoveren. Een wandeling door de historische binnenstad zou kunnen beginnen bij de 'Vier Türme', zoals de erkers van de barokke hoekhuizen op het kruispunt midden in het centrum worden genoemd. Bij de Hauptwache uit 1689 herinneren kanonnen, vaandels, musketten en hoorns aan de soldaten die hier vroeger politietaken uitoefenden.

De wandeling gaat verder naar de Schängelbrunnen, het tweede symbool van de stad. Deze fontein staat op de binnenplaats van het raadhuis en herinnert aan de tijd rond 1800, toen Koblenz bij Frankrijk hoorde en jongensbaby's opvallend vaak 'Jean' werden gedoopt. Dat werd in het lokale dialect verbasterd tot 'Schang' en daaruit is weer 'Schängel' ontstaan. Daar zaten waarschijnlijk een paar flinke kwajongens tussen, want het beeldje op de fontein spuugt in een onregelmatig ritme een krachtige waterstraal tot ver over de rand van het bassin. Een andere bezienswaardigheid is de Deutscher Kaiser – geen keizerlijk monument, maar een gotische woontoren waarin tegenwoordig op de begane grond een gezellig restaurant is gevestigd. Na een goed glas wijn zou een tochtje naar slot Stolzenfels met de veerboot de dag perfect kunnen maken. Via het keurvorstelijk slot brengt deze boot u naar een van de meest opmerkelijke bouwwerken uit de Pruisische tijd. Dat de inwoners van Koblenz ook gevoel hebben voor moderne kunst, laten ze zien in het Museum Ludwig vlak bij het Deutsches Eck. De collectie van dit museum omvat voornamelijk werken van na 1945 van onder andere Pablo Picasso, Jean Dubuffet, Pierre Soulages en Serge Poliakoff. Een schitterend contrast: moderne kunst binnen middeleeuwse muren, klassiekers van het modernisme in een sympathieke oude stad. Die nog sympathieker wordt, als u er binnenkort naartoe gaat.

Hasselt

De oorsprong van de stad Hasselt ligt ergens in de zevende eeuw en verwijst naar de 'Hazelaren'. Als onderdeel van het graafschap Loon werd de stad al snel een plek waar veel handel werd gedreven. De uitstekende ligging aan de handelsroute tussen Luik en het hoge noorden zorgen namelijk voor vele passanten met uiteenlopende handelswaar. Maar ook Abdij Herkenrode heeft zijn aandeel in de populariteit van Hasselt gehad. Als bedevaartoord trok het namelijk al in de veertiende eeuw vele bezoekers. Tegenwoordig kun je er meer dan zeshonderd jaar geschiedenis bewonderen en wordt er in het museum alles verteld over de invloedrijke dames die er de scepter zwaaiden.

De verandering van de naam Loon in Limburg werd omstreeks de negentiende eeuw een feit. Niet veel later werd Hasselt gekozen tot de hoofdstad van het Belgische Limburg en al snel groeide het uit zijn voegen. Verspreid over de stad zijn nog een aantal details of verwijzingen naar het verleden te vinden. Een mooi voorbeeld hiervan zijn het Hasselts begijnhof, het Provincieraadsgebouw en de net buiten Hasselt gelegen Abdij van Herkenrode.

Door de enorme groei van de stad is men er niet onderuit gekomen om enkele nieuwe functionele gebouwen te vervaardigen. Het stadhuis werd bijvoorbeeld al snel te klein en ook het gerechtsgebouw heeft inmiddels een nieuwe plek veroverd. Nu is nog altijd duidelijk te zien dat er twee cirkels op de kaart te bespeuren zijn. De eerste ring is de 'Groene Boulevard'. Daarin bevinden zich de Grote Markt, de Sint-Quintinskathedraal en het winkelhart. Tussen de Groene Boulevard en de tweede ring 'de Singel' zijn modernere stadsdelen te vinden zoals het treinstation, het Jessa Ziekenhuis, het cultuurcentrum, het Kapermolenpark en andere recreatiegebieden. Maar gelukkig zijn er nog genoeg details te bespeuren die het verhaal van de stad vertellen.

Wij wensen u veel plezier tijdens uw vakantie. Heeft u leuke vakantie foto's, dan zien wij deze graag tegemoet. U kunt uw foto's mailen naar info@bakreizen.nl.